

at udtale, hvad der jo er rigtigt, at de overordentlige Udgifter til Forsvaret ikke skulde afholdes af de ordinære Indtægter. Men den højtærede Minister vil dog være enig med mig i, at de maa afholdes. Det er jo blevet sagt, at de skulde afholdes ved Laan. Nu synes jeg nok, vi har laant ret livligt i en Række Aar og ogsaa efter Aaret 1909, da disse Udgifter blev vedtaget, saa at det ikke vilde være saa urimeligt at antage, at man dog havde anvendt og henlagt nogle af disse Penge til det Formaal, hvortil i alt Fald et enkelt Laan udtrykkelig var bestemt, den Gang man søgte om Rigsdagens Samtykke til dets Stiftelse. Dernæst vil jeg gerne i denne Sag bemærke, at der i Aar er et større Beløb som Indtægt paa Budgettet ved den særlige Forsvarsskat end det Beløb, som er budgetteret til de ekstraordinære Forsvarsudgifter, og det er en Opfattelse, som i hvert Fald vi ikke kan tiltræde, at man kan bruge Forsvarsskattens Provenu til de ordinære Udgifter og optage Laan til Forsvaret. Det har heller ikke været den højtærede Finansministers Mening til alle Tider. Han har her i Tinget udtalt, at de ekstraordinære Forsvarsudgifter var dækkede ved Forsvarsskatten, og derfor skulde de radikale Medlemmer ikke tale om de derved forvoldte Udgifter. Men naar nu den højtærede Minister siger, som han sagde ved første Behandling her i Tinget og har sagt i det andet Ting, at han havde ønsket et større Laan i 1912 end det paa godt 72 Mill. Kr., som han fik, væsentlig til Afløsning af de midlertidige Laan, maa man dog ikke glemme, at dette Laan blev afsluttet, inden vi fik en Ordning af vort Skattevæsen. Inden der i Juni Maaned i Fjor blev truffet en Overenskomst mellem Tingene indbyrdes og mellem Regeringen og Tingene om Finansreformen, var dette Laan, som den højtærede Minister betegner som værende mindre, end han havde ønsket, afsluttet. Men derefter gik den højtærede Finansminister dog hen og foreslog af egen Drift en Nedsættelse paa de indirekte Skattelove af 675,000 Kr. Det var Love, som var vedtagne i Folketinget, og indstillede til Vedtagelse her i Tinget af saa at sige hele Udvalget. Samtidig gav han Afkald paa et Aars Indtægt paa 3½ Mill. Kr., som var forudsat ved

Indkomstskattelovens Ikrafttræden et Aar tidligere i det Lovforslag, som han havde forelagt, og hvis Ikrafttræden han af egen Drift udskød et Aar, medens der ikke havde været gjort nogen Indvending mod den tidligere Termin. Dette synes jeg nu ikke tyder paa Pengesorger hos den højtærede Finansminister i Anledning af, at det Statslaan, han fik, ikke var tilstrækkelig stort, for der havde jo været en overordentlig god Lejlighed for Finansministeren til paa det Tidspunkt at anstille den Betragtning, som nu ligger ham ganske nær, og som han synes er den naturligste Ting af Verden, nemlig, at disse ca. 3 Mill. Kr. skulde ind paa det ordinære Budget, uagtet han selv siger, at det aldrig nogen Sinde har været Forudsætningen, at de skulde det. Saa kunde han have sagt: nu da Laanet er blevet mindre, maa Rigsdagen være glad over, at vi faar saa meget mindre Gæld til Udlandet at forrente, men saa kan jeg ikke nøjes med det Normalbudget for Indtægter, som jeg har opstillet, og som var lagt under den Forudsætning, at disse Udgifter ikke skulde afholdes af Skattereformens Merindtægter. Det er ikke usandsynligt, at mit Parti vilde have indtaget en anden Stilling overfor Formue- og Indtægtsskatten end den, vi i længere Tid indtog, nemlig den, at vi fandt den ufornöden, dersom vi havde vidst, hvad der altsaa virkelig er Tilfældet, at den nu er fornöden, for at der kan tilvejebringes Balance paa den nye Maade, som her er foreslaaet. Men i Stedet for at skærpe sin Skattereform af Hensyn til det nye mindre Statslaan, han havde faaet, og de større Krav til Statskassen, som deraf vilde opstaa, foretrak altsaa den højtærede Minister uden nogen som helst Tilskyndelse fra den ene eller anden Side — i alt Fald ikke nogen, der er kommet i Udvalget — at nedsætte de indirekte Skatter med 675,000 Kr. om Aaret, dem, vi allerede var enige om.

Saa siger den højtærede Finansminister, at vi har bevæget os paa en Ørneflugt, fordi vi paastaar, at der endnu skal 3 Mill. Kr. til, for at der kan skaffes Balance paa dette Budget, en Balance, som kan give Haab om, at der kan blive Balance paa Statsregnskabet, naar det kommer. Denne Ørneflugt er slet ikke andet, mine Herrer, end den, som den højt-